

Випадки узгодження граматичних форм підмета й присудка

Підмет виражений	Присудок має форму	Приклад
Власною назвою (і родовою)	Родової назви (країна, місто, річка тощо)	
аббревіатурою	роду й числа головного слова аббревіатури	
займенниками <i>хто, що, хтось з нас, кожен із них, хтось із нас, ніхто, ніщо</i>	Форму однини	
Займенником <i>Ви</i> , що позначає однину	Переважно множини	
Числівник, що закінчується на 1 (21, 101, 1991 тощо) та іменник	Форму однини	
Містить слова <i>велика частина, значна кількість, певна сума, більшість, меншість, частина, багато, кілька, чимало, низка, решта</i>	однини	
	множини (якщо підмет і присудок відділені одне від одного іншими членами речення)	
Слова <i>половина, півтора</i> + іменник Р.в.	Форму однини	
Іменник Н.в. + іменник Ор. в. з прийменником (<i>з, із</i>)	Форму множини	
<i>Гурт, група, загін</i> у Н.в. одн. + іменник Р.в. множини.	Форму однини	
Присудок перед однорідними підметами	однина чи множина (обидва варіанти правильні)	
Присудок після однорідних підметів : розділених протиставними сполучниками (<i>не...а, не тільки... а й, не лише... але й</i>)	Форму однини	
з єднальними сполучниками (<i>і, й, та</i>)	Форму множини	
Кількісний числівник (<i>два, три, тринадцять</i>) + іменник Н.в. або Р.в. множини	однини (увага на кількості + неістоти)	
	множини (увага на дії + істоти)	